

гна вечеръта на първия си прѣвалъ въ Арчаръ. Като доближи при селото Видболъ, нѣколко изстрела отъ страна на неприятелските битареи на Ромжнския брѣгъ се получиха, но не причиниха никакви поврѣди, понеже разстоянието бѣше твърдѣ далечно. На другия денъ рано зараньта, отряда тръгна за къмъ Криводолъ. Пътятъ е твърдѣ неравенъ; голѣми мѫчинотии се срещнаха при прокарванието на артилерията; войниците бѣха принудени да се впрѣгнатъ въ оржията, за да ги прѣкарватъ прѣзъ лошите и стрѣмни мѣста. Часътъ въ 4 слѣдъ пладнѣ, колоната стигна въ Криводолъ. Тука, именно, Мюшира получи слѣдните двѣ депеши, които, по своя лаконизъмъ, рисуватъ добрѣ печалното положение на Отоманските войски въ онова врѣме.

„*До Османъ паша и Мехмедъ Али паша.*“

„Негово Величество заповѣда да стигнете „колкото се може по-скоро на мѣстоназначение на Вашите операции. Неприятеля, раздѣленъ на двѣ колони, нападна Нова-Загорѣ и Казанлѣкъ. Гдѣ се намирате сега? Какъвътъ е ефектива на войските ви? отговорете „веднага.“

„14 юли, 1877 год.“

„Сайдъ“

„1-ий секретарь на Н. Величество“